

ZARZĄDZENIE

Dnia 10 kwietnia 2025 r.

1. Na podstawie art. 135 § 3 w zw. z art. 135 § 4 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2024 poz. 390; dalej: „u.p.p.”) w zw. z art. 13 k.p.k. oraz art. 120 § 2 k.p.k. odmówić przyjęcia wniosku o wydanie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokuratora Prokuratury Rejonowej w L. X.Y. oraz asesora Prokuratury Rejonowej w L. X.Y.1., z uwagi na niespełnienie warunków formalnych wniosku w postaci braku oznaczenia sprawy, w której immunitet ma być uchylony oraz nadesłania odpisu subsydiarnego aktu oskarżenia, pomimo wcześniejszego wezwania do ich uzupełnienia;

2. Odpis zarządzenia doręczyć pełnomocnikowi pokrzywdzonego W. D. – adw. M. K. wraz z pouczeniem, że na niniejsze zarządzenie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego – Izby Odpowiedzialności Zawodowej w terminie zawitym 7 dni od dnia jego doręczenia;

3. Sprawę zakreślić w repertorium I ZI, jako załatwioną.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik pokrzywdzonego W. D. – adw. M. K. wniósł o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokuratora Prokuratury Rejonowej w L. X.Y. oraz asesora Prokuratury Rejonowej w L. X.Y.1. o czyny z art. 236 § 1 k.k. w zb. z art. 233 § 1 k.k. i art. 235 k.k. oraz z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 160 § 1 k.k. oraz z art. 231 k.k. w zw. z art. 236 k.k. (wniosek – k. 2-5).

Przewodniczący Wydziału I Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego – SSN Marek Motuk zarządzeniem z dnia 13 lipca 2023 r. wezwał pełnomocnika pokrzywdzonego W. D. – adw. M. K. do uzupełnienia braku formalnego ww. wniosku poprzez oznaczenie sprawy, w której immunitet ma być uchylony oraz nadesłania odpisu subsydiarnego aktu oskarżenia, w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku w razie nieusunięcia braku w wyznaczonym terminie (zarządzenie – k. 17).

Wezwanie do uzupełnienia braków formalnych pełnomocnik pokrzywdzonego W. D. – adw. M. K. odebrał w dniu 19 lipca 2023 r. (elektroniczne pokwitowanie odbioru – k. 18).

Do dnia wydania niniejszego zarządzenia, pełnomocnik pokrzywdzonego W. D. – adw. M. K. nie uzupełnił ww. braków formalnych wniosku.

Jak stanowi art. 135 § 3 u.p.p. wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora/asesora do odpowiedzialności karnej, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, sporządza i podpisuje pełnomocnik będący adwokatem albo radcą prawnym. Zgodnie natomiast z art. 135 § 4 u.p.p. jeżeli wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej lub wniosek o zezwolenie na tymczasowe aresztowanie prokuratora/asesora nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego określonym w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego, przewodniczący sądu dyscyplinarnego odmawia, w drodze zarządzenia, jego przyjęcia. Z kolei, przepis art. 119 § 1 k.p.k. określa wymogi formalne, jakie winno spełniać każde pismo procesowe składane przez strony w procesie karnym, a więc także wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora/asesora do odpowiedzialności karnej. Zgodnie z treścią § 1 pkt 1 k.p.k. powołanego wyżej art. 119 k.p.k. wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora/asesora do odpowiedzialności – będący pismem procesowym – winien zawierać oznaczenie sprawy karnej, której dotyczy. Innymi słowy wnioskodawca ma obowiązek wskazać konkretne postępowanie karne, które jest prowadzone przeciwko prokuratorowi/asesorowi, stawiane mu zarzuty oraz organ sądowy, przed którym to postępowanie się toczy. Uchylenie immunitetu prokuratorowi/asesorowi nie może bowiem nastąpić *in abstracto*, lecz tylko w konkretnej sprawie i w zakresie konkretnych czynów zarzucanych prokuratorowi/asesorowi.

Wobec faktu, że pełnomocnik pokrzywdzonego W. D., adwokat M. K. w wyznaczonym terminie nie uzupełnił powyżej wskazanego braku formalnego, należało zarządzić jak na wstępie.

[M. T.]

[a.ł.]